

150,-

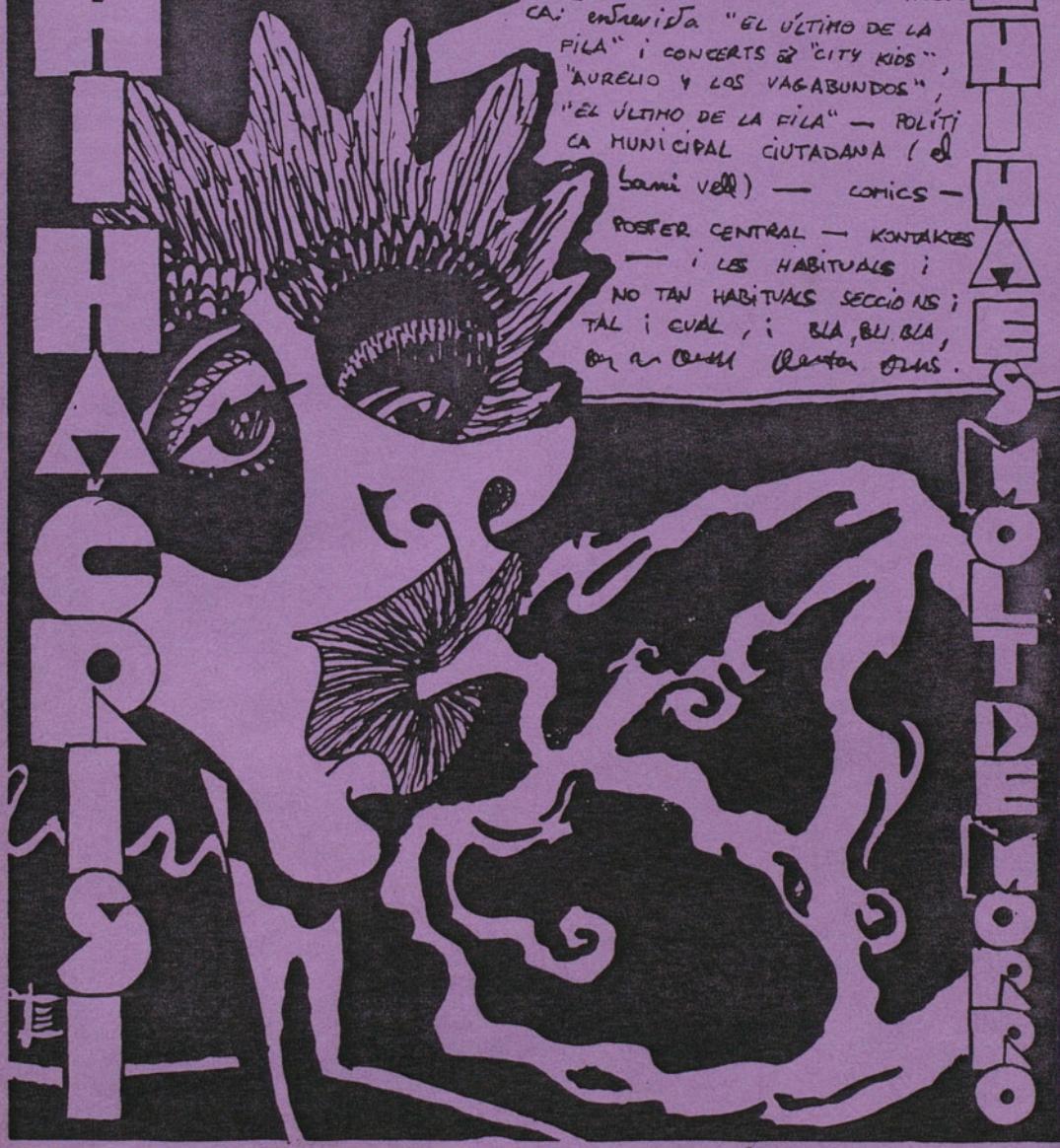
NO HABLA CRÍS

E
C
U
E
H
H
A
E

S MOLT DEMORRO

-ENGRUNARI-

"EL POLÈMICA AMB L'AJUNTAMENT
"EL CENS ELECTORAL" — MÚSICA:
entrevista "EL ÚLTIMO DE LA
FILA" i CONCERTS d' "CITY KIDS",
"AURELIO Y LOS VAGABUNDOS",
"EL ÚLTIMO DE LA FILA" — POLÍTICA
MUNICIPAL CIUTADANA (el
Samí vell) — COMICS —
POSTER CENTRAL — KONTAKIES
— i LES HABITUALS;
NO TAN HABITUALS SECCIONS;
TAL I CUAL, i BLA, BLA, BLA,
o en el CESSI (lectura d'uns).

HA ARRIBAT L'ESTIU , LES "TITIS" ESTAN MÉS BONNES QUE MAI , FA SOL I TOT PLEGAT ENS DESTREMPA???

No !!! " Y del coro al cañó y del cañó al coro ".
Porque volando voy y volando vengo y por el camino yo me entretengo".

Així doncs , EN AQUEST VOL SOBRE-URBA , LA RETXADA DEL QUAL TROBAREU EN AQUESTS FULLS , HEM OBSERVAT AMB ESPANT LES ESCARROSES , INFANTILS I A L'HORA IGNOMINIOSES MANIOBRES DELS FUNCIONARIS (COM VOLTORS BABEJANTS) , AL VOLTANT DEL NESTOR DEL PADRÓ MUNICIPAL . TAMBÉ HEM HAGUT DE SOPORTAR ELS CRITS DE QUEIXA D'UNS CIUTADANS VERS L'AMBIENT NOTURN DEL BARRI VELL LOCAL . UNA GENT INCAPAC D'AIXECAR LA VEU CONTRA ELS UERTADERS ABUSOS QUE ES PRODUIXEN ARREU DEL MÓN (GAIREBÉ SEMPRE ES "EL PODER" EL PROTAGONISTA → → Kile , Nicaragua amb la "contra" , Sudàfrica i DEMÉS ESCENIRIS DEL TERRORISME IMPERIALISTA . DEL TERRORISME INSTITUCIONAL) . UNA GENT QUE NOMÉS SAP QUEIXAR-SE QUAN ALGU PERTOURA EL SEU SON ETERN .

ENCARA AMB EL RECORD DE "LA FESTA DEL FANZINE" ; AMB LA SEGURETAT QUE LES COSES NO TENEN SOLUCIÓ , PERÒ MALGRAT TOT CAL ESTAR DISPOSAT A CANVIAR-LES DREM EL VOL i "nau poniendo l'atre dia així" , REEMPREN QUI SAP ÓN AMB L'ESPERANÇA QUE LA PROPERA RETXADA CAGUI CAP A FINAL D'ESTIU , IMPRESA JA EN OFFSET .

NOTA: NADAL , MERCI PER LA PASTA.

FOTO: JOFOR

El pasado dia 7 de Julio pasaron por Boomerang los CITY KIDS, banda francesa ubicada en Le Mavre, que consiguieron uno de los exitos mas rotundos que por aqui se recuerdan, con varios bises y la rumoreada aparicion de ROBIN WILLS - guitarra y cantante de los Barracudas - en un par de temas.

No se puede decir lo mismo de HOMBRES G: el superpastel del año tuvo una asistencia minima de publico - las entradas valian 1.100 - y eso viene a demostrar una vez mas, como ya ocurrio hace un año con OBJETIVO BIRMANIA, que los grupos baboso-pijines-boom del momento son bastante mas ruinosos que cualquier grupo desconocido que tenga un poco de calidad. Y si no que se lo digan a los organizadores que firmaron la actuacion por un Kilo largo.

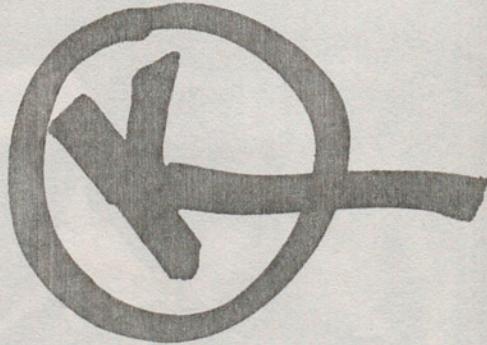
In cuanto a grupos decentes, esto sigue siendo un desierto, aunque hay ciertas esperanzas con **ES UN PLACER**, gente de "Lokus" y "Es igual". **ELS VEINS** me han dicho que no lo hacen mal; **RESTOS DE LOCURA** han ganado en sonido pero con su nuevo cantante le faltan las ideas y frescura de "Locura de amor".

Esto es todo hasta el mes de Setiembre en que habrá una actuación de **MORCILLO EL BELLACO**, aun sin confirmar fecha ni lugar, pero por mis cojones que tiene que venir, a ver si esto explota de una vez.

Johny Macarrony.

PASSASSINO Y!!
PINOCCHI

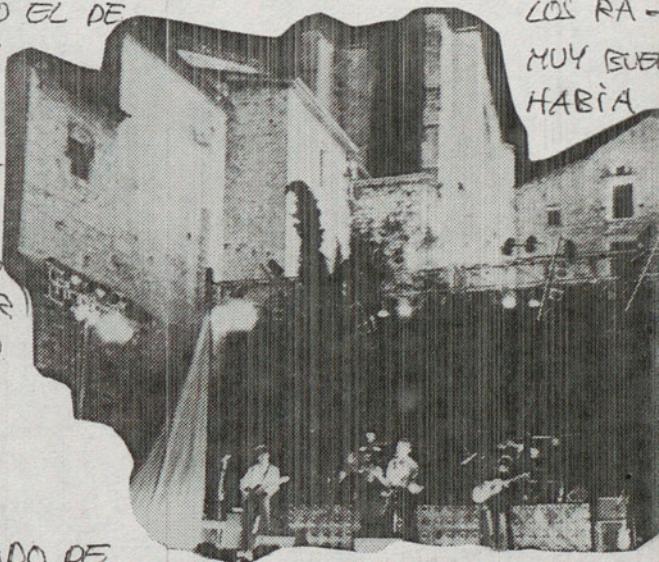

-OBSERVATORIO - LOCAL -
CRÓNICA TELEGRÁFICA DE AQUEL "WEEK-END"

JUEVES 23, 8 PM MI DIRECTOR Y YO LLEGAMOS A BOOMERANG RUEDA DE PRENSA CON MANOLO GARCÍA Y QUIMI PORTET VAN LLEGANDO LOS SEÑORES DE LA PRENSA Y LOS VENDEDORES DE ENTRADAS. BARRA LIBRE PARA SATISFACCIÓN GENERAL Y REGOCISO DE MI DIRECTOR. CONECTO LA GRABADORA:

- CAMBIO DE NOMBRE:

MANOLO: NO HABÍA SIDO CAPRICHOSOS, SINO SIEMPRE POR UNA CIRCUNSTANCIA CONCRETA: CAMBIOS DE PERSONAL, DE COMPAÑÍA, ETC. NO NOS PARECÍA HONESTO CONTINUAR EXPLOTANDO UN NOMBRE COMO EL DE PÍDOS - QUE NOS AÑÓ PUNTO - EN EL QUE GENTE QUE NO FORMABAN PARTE DE LOS BURROS. DE MOMENTO NOS QUEDAMOS A VIVIR EN ESTE (EL ÚLTIMO DE LA FILA)

- EL NUEVO L.P.

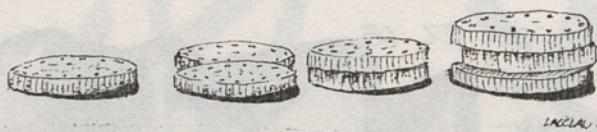
QUIMI: ES EL RESULTADO DE UN AÑO DE TRABAJO COMPONIENDO Y ACTUANDO. LAS INSPIRACIONES FLAMENCO-MORUNAS SE HAN IDO ACUMULANDO

- FLAMENCO

QUIMI: NOS SALE ASÍ, NUNCA LO HEMOS HABLADO. MANOLO TIENE UNA CLARA INFLUENCIA SUREÑA, PERO NO ES UNA FUSIÓN PREMEDITADA.

MANOLO: YO ESCUCHABA A ANTONIO MOLINA Y LOS MÓDULOS, PERO NUNCA HE TRATADO DE IMITAR A PEPE ROBLES. SIEMPRE ME HA GUSTADO KIKO VENENO PORQUÉ NO CANTA FLAMENCO, PERO TIENE ESE RAMACAZO Y UNAS LETRA MUY GRACIOSAS, CON MUCHA VIDA. TAMBÍEN ADMIRO A LOS HERMANOS AMADOR (PATA NEGRA) Y A GENTE SOUEN COMO LA MARTIRIO, QUE ESTÁ COMO UNA REGADERA, PERO CANTA COMO DIOS.

QUINI: YO REIVINDICO LA FIGURA DE BAMBINO. ES ROCK 'N ROLL EN ESTADO PURE. MI MADRE ESCUCHABA LOS HITS DE ATLÁNTIC Y SE VOLVÍA LOCA CON BAMBINO

- DINERO :

MANOLO: NOS HA COSTADO Y TODAVÍA NOS ESTÁ COSTANDO VIVIR DE ESTO. NO NOS IMAGINAMOS TRINCANDO DE BOTE POR LA CARA, VIVIENDO COMO NIÑOS GUAPOS. CREO QUE EL CURRO QUE LLEVAMOS EN EL CUERPO ES LO QUE NOS HACE SALIR AL ESCENARIO Y ESCUPIR SANGRE. SI FUERAMOS UNOS TÍOS A LOS QUE SE LES HA DADO TODO HECHO SERÍA DIFERENTE. AHORA EMPEZAMOS A VIVIR DE LO QUE NOS GUSTA, PERO CORRAN MUCHO.

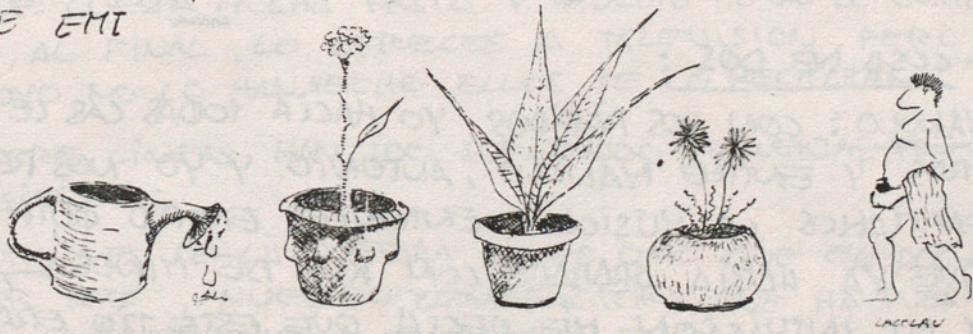
- CANTAR EN CATALÁN

QUINI: EL ROCK SE SUPONE QUE ES UN NEGOCIO Y ENTONCES SE SUPONE QUE NO HAY QUE SUBVENCIONAR A NADIE. ES MUY ENCOMIABLE QUE SE SUBVENCIONE ALGO A LA CUESTIÓN LIN güÍSTICA, PERO SI UN GRUPO ESTÁ SUB-

VENCIONADO EL PÚBLICO VE QUE YA FALTA ALGO.
LO QUE REALMENTE FALTA ES UN BUEN GRUPO
QUE CANTE BIEN Y CON GANAS EN CATALÁN.

- LOS SINGLES: ¿NO CREEIS QUE SIEMPRE HA FALTADO
UN SINGLE QUE LLEGARA REALMENTE A UNA AMPLIA
MASA DE GENTE? (SOBRINO DIXIT)

QUIMI: EN ESTO TIENES TODA LA RAZÓN. AHORA BIEN,
YO CREO QUE EN TODOS NUESTROS LP'S HAY AL ME-
NOS DOS CANCIONES - A VECES MAS - PARA TRABA-
JARLAS COMO SINGLES DE ÉXITO. PERO PARA QUE
UN SINGLE ASEGURE FUERTE NO BASTA CON COMPO-
NERLO Y GRABARLO, SINÓN QUE NECESITA DE UNA PRO-
MOCIÓN POTENTE. EN "RUTA DE SUR", POR FONER
UN EJEMPLO, HA VISTO TODO EL MUNDO UN SINGLE
DE ÉXITO, TODO EL MUNDO MENOS LOS EJECUTIVOS
DE EMI

- PDI:

MANOLO: TAL Y COMO ESTAN LAS COSAS ACTUALMENTE,
ESTÁ CLARO QUE EN MADRID TIENEN LA SARTEN AGA-
RRADA POR EL MANGO. NOSOTROS HEMOS ESTADO
CINCO AÑOS EN BARNA, PERO SI ALGUIEN NOS HU-
BIERA OFRECIDO UN CONTRATO EN MADRID NO LO
HUBIERAMOS RECHAZADO. NUESTRO GRAN DEFECTO HA-

HA SIDO SER POBRES , TENER TAN SOCIO NUESTROS
SANTOS COSONES Y NADA MAS . EN LA ÉPOCA DE
LOS BURROS , PASEAMOS NUESTRAS CINTAS POR MA-
DRID SIN RESULTADO ALGUNO . DE REPENTIR , LA
ÚNICA QUE MUESTRA INTERÉS ES UNA PEQUEÑA
COMPANYA INDEPENDIENTE DE BARNA , PDI , QUE
NOS DICE : OS VAMOS A FICHIAR , PERO TENEMOS EL
DINERO JUSTO PARA UNA PEQUEÑA PROMOCIÓN .
¿ Y QUÉ HACEMOS ? , FUÉS ENCANTADOS . CON UNA
PROMOCIÓN POTENTE NOS HUBIERAMOS COMIDO ES-
PAÑA ENTERA , PERO COMO DICE MI MADRE , LA
SUERTE NO ES PARA QUIEN LA BUSCA , SINO PARA
QUIEN LA ENCUENTRA .

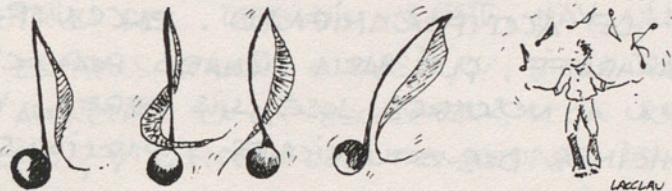

LACCLAU

- COSA DE DOS :

MANOLO : CON LOS RÁPIDOS YO HACÍA TODAS LAS CE-
TRAS Y ENTRE MANOLO , ANTONIO Y YO NOS RE-
PARTÍAMOS LA MÚSICA . ENTONCES ENTRO QUIMI ,
QUE YA HABÍA GRABADO CON KUL DE MUNDRIK ,
Y MI INTUICIÓN ME DECÍA QUE ESTE TÍO ERA
UN CRACK . Y QUE NO SOLO ERA INTERESAN-
TE SU FORMA DE TOCAR LA GUITARRA , SINO
TAMBÍEN SU MAMERA DE COMPOSER CANCIONES .
ENTONCES PENSEÑ QUE SI EL TENÍA UNA VALÍA Y
YO OTRA , VOLÍA + VALÍA = PLOSVALÍA . NORMAL-
MENTE EL TRABAJA LAS BASES Y LLEVA EL PESO
MUSICAL ; EN LAS LETRAS VAMOS AL 50% .

A VECES, CUANDO HA TENIDO UN FIN DE SEMANA TURBULENTO, ME TRAE UNA CANCIÓN ENTERA Y ME DICE: TRAIGO UN TEMA, YYO YA SE QUE ES BUENO.

- VIDEOS:

QUIMI: ESTAMOS HASTI LOS COJONES DE LOS VIDEOS. TE PASAS MEDIO AÑO PENSANDO EN EL LP., LUEGO LO GRADAS, DESPUES LA PROMOCIÓN Y POR FIN EL VIDEO. NO HAY BASTANTES MESES PARA TODO. QUEREMOS SER MÚSICOS, NO EDITORES DE VIDEOS..

MÁNOLO: EL PROBLEMA ES QUE HACES UN VIDEO CREATIVO, COMO EL DE LA GORDA COMIENDO MACARRONES, QUE CUESTA MUCHA PASTA Y MUCHAS HORAS DE CURSO Y, AL FINAL, LO OFRECES A TELEVISIÓN, PERO COMO NO LO HAN HECHO ELLOS TE LO RECHAZAN.

ENTRE LINEAS HAN IDO SURGIENDO PEQUEÑAS PRECISIONES:

QUIMI: EL DE LA PORTADA NO ES OTRO QUE EL DOCTOR SOTO, NUESTRO BENEFICIOR, QUE HA PUESTO LA PASTA PARA QUE SALIERA EL DISCO

MÁNOLO: INTENTAMOS ADAPCAR EL SONIDO AL SITIO DONDE VAMOS A TOCAR, LA CANTIDAD DE WATIOS ESTÁ EN FUNCIÓN DE ESTO.

QUIMI: YO CANTARÉ EN "KUL DE MÁNDIC", PERO ALLÍ LA VOZ NO ESTARÁ MUY CUIDADIS. LO MÍO NO ES CANTAR, SOLO SERVIR COMO CANTANTE DE PUNK.

HANOCO: ESTEBAN MARTÍN VENÍA DE ALEMANIA Y YO DE LA TSACERA DE MI CASA. DECIDIMOS MONTAR UN GRUPO, PERO PARA ESTE HACIA FALTA PISTA, ASÍ ES QUE BUSCAMOS ALGUN ARTISTA QUE NECESITARA UN GRUPO DE ACCOMPAGNAMIENTO. ENCONTRAMOS A SERGIO MAKAROFF, QUE HABÍA FICHAZO POR CBS Y SE UNIERON A NOSOTROS JOSÉ LUIS PEREZ Y ANTONIO FIDEL. HICIMOS DOS ACTUACIONES Y PARÍMOS PERAS

QUIMI: YO ERA UN CHICO DE VIC, ME GUSTABAN LAS CRÍTICAS Y COMÍA BUTIFARRAS, HASTA QUE OÍ POR LA RADIO A LOS RÁPIDOS Y PENSE, ESTOS TÍOS SON DE VERDAD. NO CREÍ QUE TENGANOS QUE ENVIDIAR NADA A NINGÚN GRUPO EXTRANJERO.

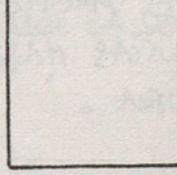
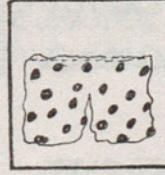
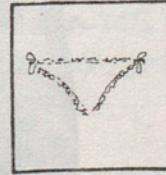
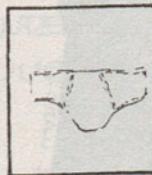
LA RUEDA DE PRENSA SE HA IDO CONVIRTIENDO EN UN COLOQUIO ENTRE MUY POCOS. UNA HORA Y MEDIA LARGA QUE PODRÍA HABER SIDO MÁS DE NO SER POR LA OPORTUNA INTERRUPCIÓN DE ÁNGEL. SE REPAREN INVITACIONES Y SINGLES PROMOCIONALES. ALGUNAS DEDICATORIAS Y LA SATISFACCIÓN DE QUE FUERA DEL ESCENARIO SON TAN AUTÉNTICOS COMO ARRIBA. DESPEDIDA HASTA EL SÁBADO. LA ORGANIZACIÓN HA CUIDADO CADA DETALLE; SALINCS DEL PÚS CON LA SONRISA PUESTA Y DESCRIBIENDO CURVAS, EUFORICOS.

VIERNES 24, 7 PM : SALGO DE CURRAR. LA NOCHE PRO-
METE ; LLEVO DOS SEMANAS OCUPANDOME DE VAGABUN-
DOS. DE LA PUCHA A LA BARRA Y EMPIEZA EL COMPAÑÍAS.
A LAS 1'30 LLEGÓ A LA SALI CON UN COLEGÁ Y
TRES GUÍRIS DEL TERRÍN - WEST. HAY UN AMBIENTE
ÚNICO : ESTAMOS TODOS O CASI , Y BIEN BORRACHOS .
POR FIN , APARECEN EN LA ESCALERA , LOOK PATÉ - CALLESE-
RO A TOPE , Y ROMPEN CON "ENREDADO EN LA CALLE".
DELIRIO EN LAS PRIMERAS FILAS . AURELIO TOMA ASIENTO
PARA DEDICAR "LA SOMBRA DE UNA DUDA AL TECNICO DE
SONIDO , QUE SE HA VISTO OBLIGADO A PERMANECER UNAS
CUANTAS HORAS EN LA "COMI" DE LA CIUDAD : "ESTA
ES LA HISTORIA DE UN PASMA AL QUE SU MUJER PONÍA
LOS CUERNOS CADA NOCHE".

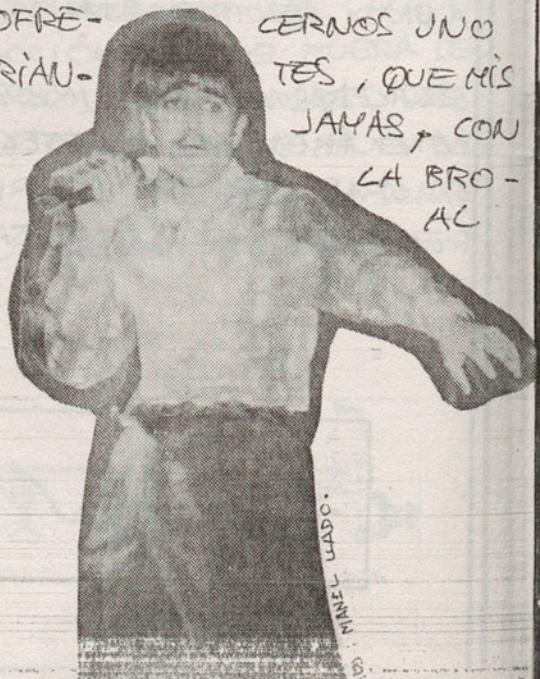
EL DESGRACIADO INCIDENTE SE DESARROLLA : LA VOZ
SE OYE FOCO Y EL SAXO AÚN MENOS , PERO ELLOS NO
SE CORTAN UN PEGO . TERMINAN PRESENTANDOSE UNO
A UNO , ENTRECORTANDO SOLOS "EN EL LADO SALVAJE"

ESCALERAS ARRIBA , IMPOSIBLE CUALQUIER TENTATIVA
DE ENTREVISTA , APETECEN OTRAS COSAS SOSPECHOSAS ;
LA GRABADORA SE PIERDE EN ALGUN BOLSO Y APÁ-
RECE EN LA ÚLTIMA BARRA , DESCONECTADA EN UN
RINCÓN .

SABADO POR LA MAÑANA - UN RATITO A LA PLAYA - NO HAY QUE PASARSE EL PRIMER DIA. LAS HORAS PASAN CENAS. ME ACERCO AL ENSAYO Y FLIPO CON EL SONIDO. LLEGAMOS A UN ACUERDO CON MANOLO PARA GRABARLO TODO EN VIDEO. NO HAY TIEMPO PARA LA DUCHA. A LAS DIEZ COMIENZA LA HISTORIA : UNA TRAS OTRA VAN DESGRANANDO LAS CANCIONES DEL REPERTORIO, AHORA LOS BURROS, AHORA EL ULTIMO, RAPIDOS, SIN PRISA, EL SONIDO ES CRISTALINO, MANOLO CANTA, QUIMI TOCA, LOS NUEVOS MUSICOS LES ARROPAU CON LUCIDEZ INSOSPECHADA, NINGUN NUMERITO ESPECIAL, SIMPLEMENTE ESO, TECAN Y DISFRUTAN TANTO OMAS QUE EL PUBLICO.

ABAJO, LA CERVEZA SE CONVIERTA EN ESPUMA Y LOS CAMAREROS DAN LA NOTA (sic). EL MARCO INCOMPARABLE TIENE PEGA : A LAS DOCE SE ACABA EL ROCO, MANOLO CASI LLORA DE FEZICIDAD Y SE DESPIDE COMO PUEDE, NO SIN ANTES OFREDECER LOS BISES MAS ESCALOFRIANOS. HAYAN ESCUCHADO LO QUE QUEDA PERDONADO MITA DEL HUMO. VUELVE ESCENARIO PARA INVITARNOS A TODOS A UNA GRAN FIESTA EN BOOMERANG QUE PROMETIA CALMAR LAS ANSIAS HASTA CUALQUIER HORA.

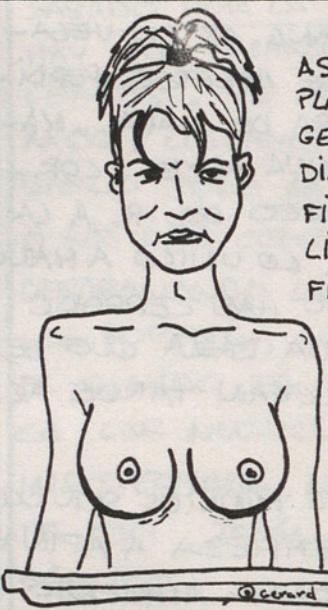
MADRUGADA DEL SABADO: EL BOOMERANG ES UN VELATORIO. EL DISC-JOCKEY DE TURNO DEBE HABERSE PERDIDO EL CONCIERTO PORQUE NO SE ENTERA DE NADA. MÁNICO Y QUIMI NO APARECEN POR NINGUNA PARTE. CORTAN LA MUSICA Y ME INVADE EL DESEO DE IR A LA COSTA, PERO ES DEMASIADO TARDE. LO UNICO A HACER Y RAZONARSE ES LA SALA, SI AUN NO HAN CERRADO. EN LA PUERTA ME ENCUENTRO A UNA BAILA QUE SE HAN ASUSTADO DE ESTAR ALLÍ Y LLEGAN TARDE AQUÍ, MALA COSA ...

HAY CUATRO GATOS, PERO A LOS DIEZ MINUTOS SON OCHO Y SE VAN MULTIFLICANDO. JUANITO ENFIEZA A AFINAR CON LA AGUSA Y LA PISTA VA COGIENDO AMBIENTE. AL FINAL NOS DAN LAS CINCO Y MEDIA CON OTRO DESCONTROL, GENERAL.

Domingo a cualquier hora: MUCHA RESACA. POR LA TARDE "FUNERAL EN LOS ANGELES", PEZÍCUA FRANCO-AMERICANA DE SERIE B, CUTRE DONDE LAS HAYA. SOLO CONSEGUÍ ABRIR LOS OSOS CUANDO APARECIÓ EN PANTALLA AUA MAGRET, TODA PROVOCACIÓN CON SU VESTIDO ESCOTADO BLANCO A SUEGO CON LA PEZCUA. AL SALIR, ESE SABOR AGRÍDULCE Y NOSTALGICO DE LOS INTENSOS MOMENTOS RECENTES, BAJO LA SOMBRA DEL NUEVO LUNES QUE SE AVIZINABA.

ENRIQUE C.

CADA DIA, A LA MATEIXA HORA, ESTAVA ASSEGUT AL MATEIX BANC DE LA MATEIXA PLAÇA. LLEGIA EL DIARI I MIRAVA LA GENT QUE PASSAVA. DES D'AQUELL DÍA QUE VA VEURE LA NOIA A LA FINESTRA S'HI VA FIXAR. NOMÉS LI VEIA EL CAP I LES ESPATLLES, FINS A L'ALÇADA DEL PIT.

ESTAVA NUA. I SEMPRE EL MIRAVA. JA S'HA-VIA ACOSTUMAT A LA PRESÈNCIA DE LA NOIA. ELLA ERA ALLÀ MATEIX I SEMPRE MIRAVA

CAP ON ELL ESTAVA ASSEGUT. VAN PASSAR DIES, I SEMANES, I MESOS, I ELLA CONTINUAVA OBSERVANT-LO. I ELL ES SENTIA ACOMPANYAT PER LA SEVA MIRADA. PER AIXÒ EL DIA QUE NO VA SORTIR A LA FINESTRA ES VA PREOCUPAR.

EL TERCER DÍA VA APROPAR-SE A LA CASA. ALS BAIXOS

HIVIA UNA BOTIGA DE RO-

BA. LLAVORS LA VA VEURE A L'APARADOR, AMB LA MATEIXA EXPRESIÓ, AMB LA MATEIXA POSTURA, PERÒ PORTAVA UN ELEGANT VESTIT DE NIT. VA ENTRAR A

LA BOTIGA : " - EL VESTIT ? AH ! EL MANIQUÍ ? FA QUATRE DIES QUE L'HEM TRET DEL MAGAZIN, SI TE TANT

D'INTERÈS SUPSO
QUE NO HI HAURÀ

CAP PROBLEMA. AL CAP DE DEU MINUTS
SORTIA DE LA BOTIGA
AMB LA NOIA A COLL.

MAI MÉS SE'L VA
TORNAR A VEURE
ASEGUT AL BANC
DE LA PLAÇA.

JUNY
86

D'UN TEMPS CAP A AQUÍ, NO PUC ACABAR
DE COMPRENDRE LES TEVES HISTÈRIES
I ELS TEUS POBRES INTENTS D'ORGULL.

D'UN TEMPS CAP A AQUÍ, ESTIC MILLOR
AMB EL BORRATXO MÉS EGOISTA I
FASTIGÓS QUE AL TEU CANTÓ

D'UN TEMPS CAP A AQUÍ,
VOLDRIA
OBLEDIR TOT EL QUE ÉS
TEU. NO ENTENDRE
MAI COM VAIG IGNORAR-NE
EL PREU.

D'UN TEMPS CAP A AQUÍ.
TU ETS
EL LLISQUET QUE OBRA
AMB TOTA LLIBERTAT
LA CAIXA DELS MEUS
MALSONS.

D'UN TEMPS CAP A AQUÍ, NENA... bé, que ja no saps.

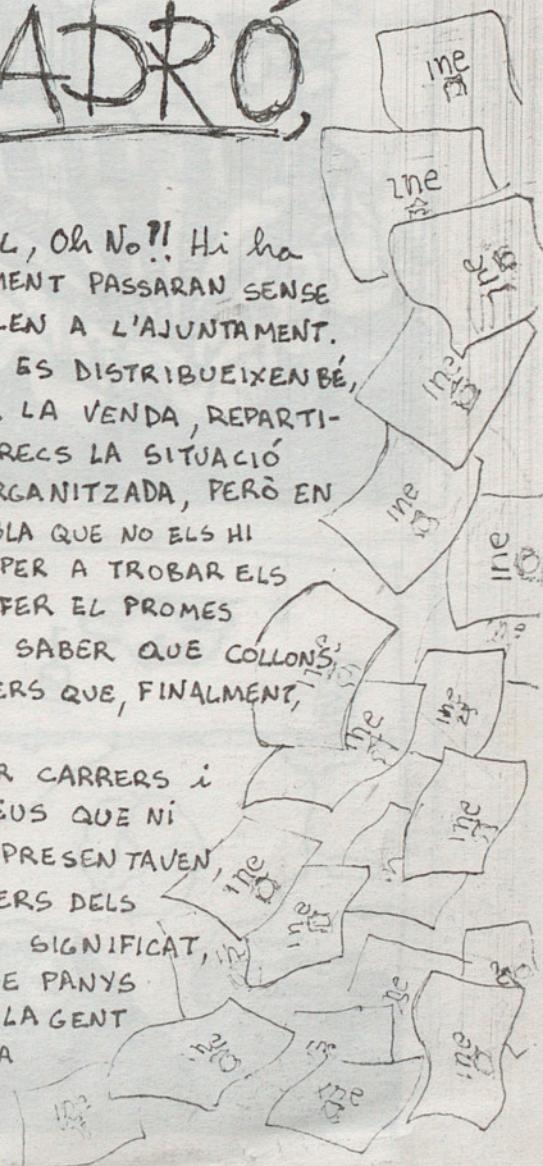

L'ENXUFISME, EL XANXULLU MISERABLE i LES AMISTATS DE CIRCUMSTÀNCIES CONTINUEN, COM SEMPRE, ESSENT EL QUE PRIVA AL NOSTRE EXCELS AJUNTAMENT DESPRÉS DELS SEUS DESCARATS INTENTS D'AFOGAMENT DE L'SQUATT, OFEREIXEN MAGNANIMITAT EN FORMA DE CURRO:

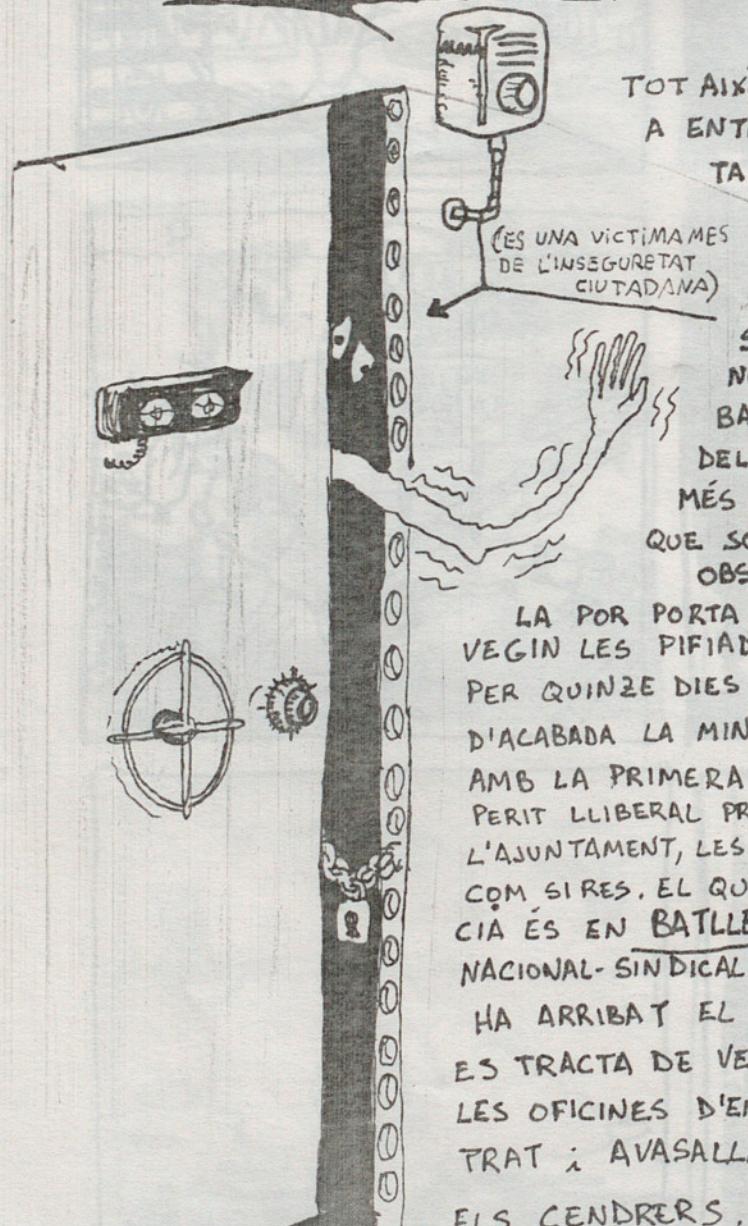
EX PADRÓ,

PERÒ NO TOT ÉS TAN SENZILL, Oh No!! Hi ha uns exams, que naturalment passaran sense problema els que treballen a l'ajuntament. OH, MENTS PRECLARES! Així es distribueixen bé, com sempre els càrrecs. La venda, repartiment i distribució de càrrecs la situació es troba perfectament organitzada, però en el que és el Padró & sembla que no els hi havia quedat empenta ni per a trobar els impresos, ni per a poder fer el promes curset de formació per saber que collons passava amb aquells papers que, finalment, t'arribaven als dits.

Així comencem a patejar carrers i descampats, per uns preus que ni tan sols sabiem que representaven, i et trobes amb uns papers dels que has de descobrir el significat, amb portes amb tants de panys com es pot imaginar i la gent inconeguda i desconfiada mirant per l'espiell.

ALARMA TIPUS MAMÀ POR!!

TOT AIXÒ A UN PREU ABSURD, TAN BAIX QUE INCLUSOS ARRIBAREN A ENTENDRE QUE HO ERA, JA QUE D'UN COP DE PLOMA AUGMENTAREN EL SOU UN 50% EN VEURE QUE ELS CURRANTS S'AGRUPEN PER DEMANAR-HO, i FAN POR.

SI ANEU A CONTEMPLAR UN PLE MUNICIPAL HEU DE VEURE PER FORÇA UNA FILA DE MUTS, o POTSER NOMÉS SON DISCRETS, DONCS SÉGUR QUE NO ES POT PENSAR QUE NO PAN RES, ES MOUEN PÉR BAIX... i PARLANT DE BAIXURES i BAIXESES ENCARA N'HI HA DE PITJOR: LA DEL "FUNCIONARI DE CONFIÀNCIA", CADA ESTRAT QUE QUEDA MÉS OCULT ÉS OCULT PERQUE AMAGA ELS XANXULLOS DE TOTS, QUE SON VARIATS i BONICS

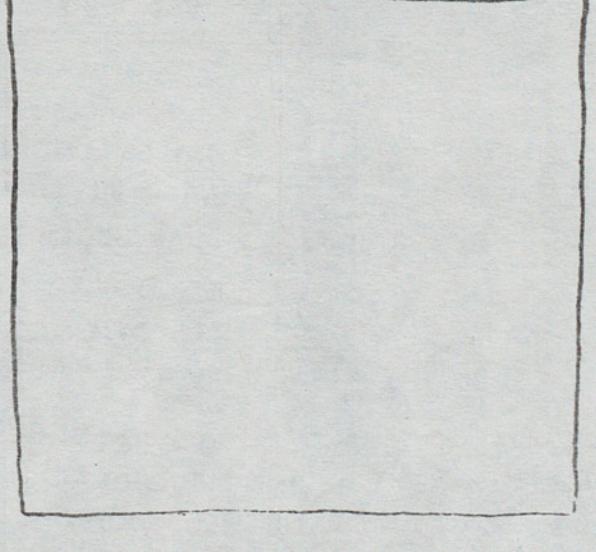
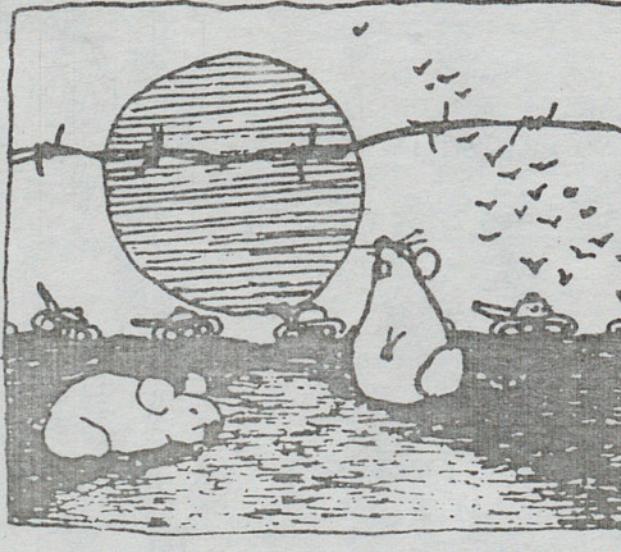
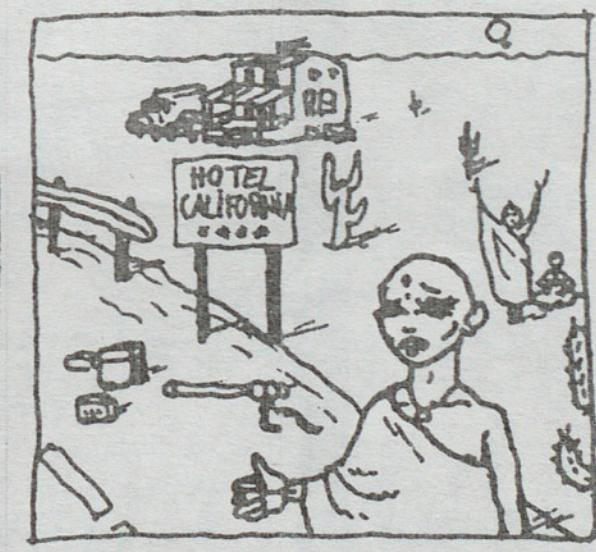
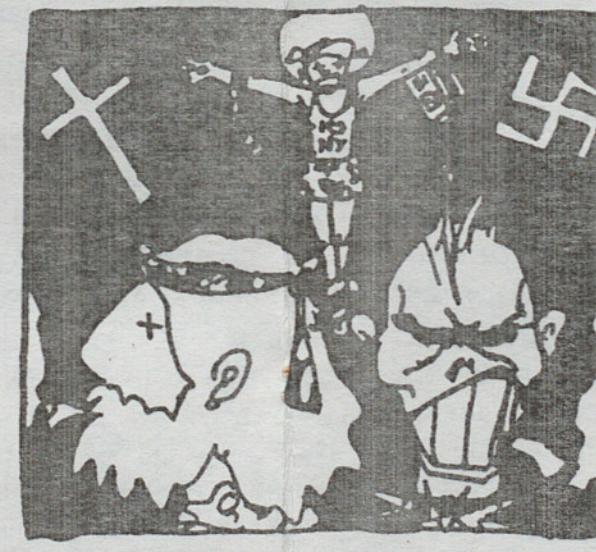
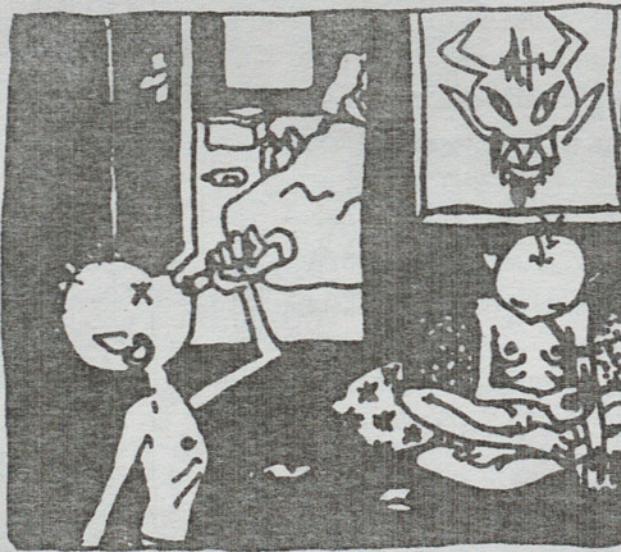
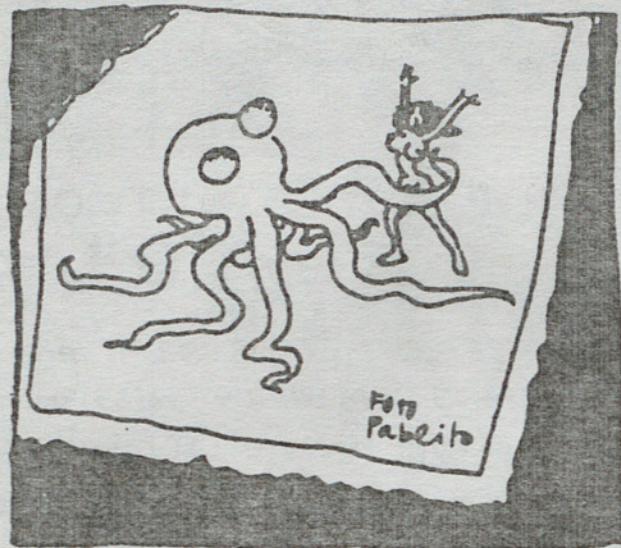
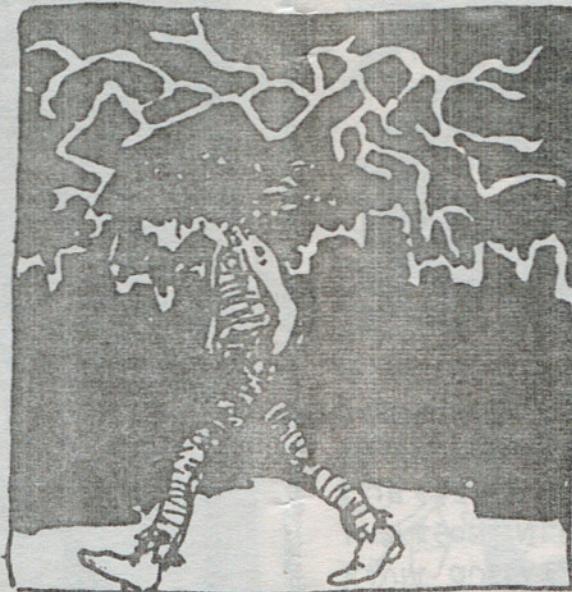
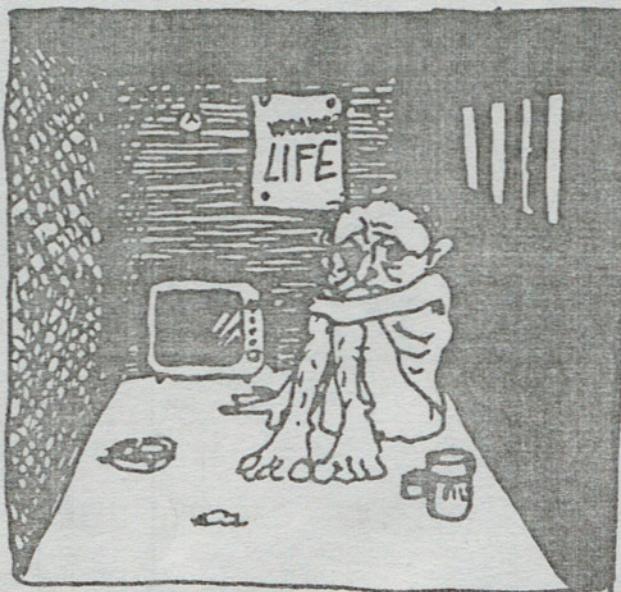
OBSERVEU: LA INCOMPETÈNCIA PORTA A COMENÇAR TARD i LA POR PORTA A VOLER ACABAR A L'HORA, AIXÍ S'INTENTA QUE NO ES VEGIN LES PIPIADES. EN NO PODER ACABAR S'AMPLIA EL CONTRACTE PER QUINZE DIES A MOLTS DELS 48 CURRANTS, QUE NO TOTS. DESPRES D'ACABADA LA MINÇA AMPLIACIÓ INTENTEN QUE TREBALLEM SENSE CONTRACTE (ELLS!). AMB LA PRIMERA QUEIXA CAU L'ACOMIADAMENT COL·LECTIU (DEU ÉSSER PER L'ESPERIT LLIBERAL PROGRESSISTA), PERDONOU OBLIDAVA QUE LA GENT QUE CONTRACTÀ L'AJUNTAMENT, LES MENTS PRECLARES DE L'EXAMEN PER ENTENDREN'S, CONTINUEN COM SI RES. EL QUE MÉS CONTINUA COM SI RES, MALGRAT LA SEVA INCOMPETÈNCIA ÉS EN BATLLÉ, QUE ES QUI MANA, RESPONSABLE ACOMPANYAT DE RUNES NACIONAL-SINDICALISTES COM EN MARTORELL.

HA ARRIBAT EL MOMENT DE DEMOSTRAR EL PODER, DESPRES D'ACOMIADAR, ES TRACTA DE VEXAR. ENS REGISTREN ELS MUNICIPALS A LA SORTIDA DE LES OFICINES D'EMPADRONAMENT. "CARA A LA PARET, SÚBDIT!! SERÀS REGISTRAT i AVASALLAT DE CAP A PEUS; i POBRE DEL QUE S'EMPORTI ELS CENDRERS, NOSALTRES NO ESTAVEM TOTS BREGATS A LA VIOLENCIA

INSTITUCIONAL; LES DIGNES MARES DE FAMILIA, QUE TAMBÉ EN TENIEM EN EL NOSTRE GRUP, ES QUEDAREN ABSOLUTAMENT PERPLEXES i INDIGNADES.

Treska.

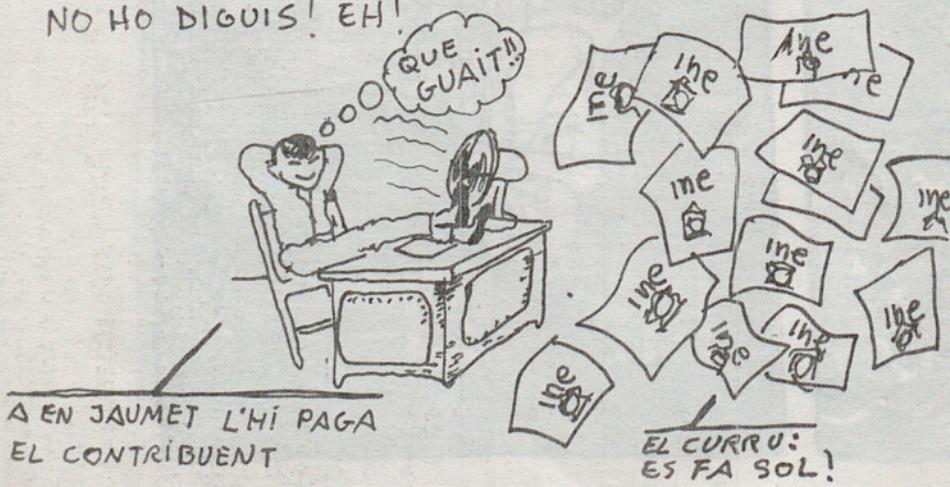

LES DEMOSTRACIONS DE FORÇA ESPECTACULARS, LA MANCA ABSOLUTA DE COMPETÈNCIA PROFESIONAL I EL MAMONEIG I LES LLUITES INTERNES A LA BURÓ CRÀCIA MUNICIPAL HAN ARRIBAT AL SEU TIPIC PORT. COSTARÀ MÉS CALES ACABAR EL PADRÓ QUE FER-LO DE NOU. MA ARRIBAT EL JULIOL I LA GENT ÉS DE VACANCES. NO ES POT ACABAR. AIXÒ, PERÒ, PERMET CAMBIAR DE COTXE & COMPRAR EL VIDÈO A SEGONS QUI... QUE JA ÉS BONIC!!

LA MEVA FACA
VOL LA VOSTRA VENA!!

Toni Prianti

P.D: EN JAUME SALÒ (EL XIBATO) TÈ SUBCONTRACTATS!
NO HO DIGUIS! EH!

Porca - Girona

ILLUSTRACIONS: LACCAU
JORDI ARBONAÉS (NIF)

Quan l'los Sanglas i la seva xicoteta, la Becs Dilkinson, van baixar del telgo provinent de París, a Girona, l'aire gairebé no es movia. Una calor sufocant havia sumit la ciutat en un abaliment proper al rigor mortis. El Gironès s'estava agostant irresemsiablement; havien passat més de deu anys sense caure ni una gota.

L'los Sanglas va agafar la Becs per la cintura i van encaminar-se cap a fora de l'estació. -Becs, vine, ja ho veuràs, anirem a dalt de la catedral i allí et sodomitzarem.

Va dir-li amb veu dolça.

Ella, rialllera el va mirar amb curiositat i picardia.

Van pujar les escales d'una tirada. Un cop a dalt, esbufegant, l'los va abalancar-se al damunt de la Becs i d'una estrebeda li va arrancar la faldilla. Ella estava cansada i va caure de genolls a terra. D'esquenes a l'los, la Becs respirava amb dificultat. La sang li corria per les venes a una velocitat esfereïdora. Produint-li una coisser per tot el cos. Va ajupir el cap i els seus cabells llargs i negres van tapar-li la cara.

En aquell moment, l'los que s'havia desenpelletat de tot el que el destorbeava, rient

l'empatava.

- Becs, m'agrades més eixerrancada. -Va dir l'los eixugant-se els moços.

- Però, los, que no ho notes... ja estic ben embarrancada!

Ics explorava totes les carenes, selvess, turrons i fondalades de la Becs. Ambdós no s'adonaven que des de darrera d'un pilar, la Girona Nonell, que acabava de sortir de les Dominiques, els estava espitant. Agenollada, amb un cucurutxo de vainilles a la

mà, contemplava la vasellírica sodomització de la Becs. Amb la boca oberta i la llengua penjant; no s'adonava que la vainilla s'escorria cucurutro avall i degotant li taoava l'uniforme.

En aquell moment va arribar una parella de turistes davant la catedral. Van admirar amb astorament la façana, fotografiant-la de perto; de sobte la dona va descobrir la parella enforquillada.

— Onu, my got! what a beautiful fuking scene! —Va dir tot prenent-dispositives. L'Is Sanglas, va sentir-la i emprenyat es va girar ella. Els nervis se li marcaven a la cara. Ensenyava les dents les feia xerricar sorollosament. En un moment va desfitorar la Becs i va aixecar-se. Lentament, es va anar acostant a la turista que li seguia fent fotos. Amb una rapidesa gairebé sobrehumana, la va tenir de costelles contra la barana. En un no res l'Is va desfer-se dels shorts ajustats i de les bragues minúscules de la dona. I mentre l'home que l'acompanyava seguia fent fotografies, l'Is va enfilar per tots els viaranys de l'estrangeira. Els udols de la turista no deixaven sentir els gemecs de la Becs, la qual havia quedat a mig camí d'un túnel profund; amb els ulls desorbitats mirava totes les

ne algunes
cap a
i.

bandes de la plaça dels Apòstols. De cop, quan la falta de satisfacció gairebé li esgarriava el seny i les neurones, els seus ulls xispejants es van fixar en la mà de la Girona

Nonell que encara aguantava el cucurutxo. La Becs la va cridar, li va implorar que s'acostés. La Girona Nonell ho va fer, tenia la mà ben pringada de gelat i el vestit ple d'una gran nyafa. Quan va ser a freq de la Becs, aquesta d'una revolada li va prendre el cucurutxo i davant dels ulls esbatanats de la Nonell el va fer desaparèixer enmig d'un xapolleig descomunal. -Es un joc de mans que em torba l'enteniment -Va dir l'adolescent.

-I a mili! el gelat ja l'has vist prou, doncs l'he fos a l'entrecuix! -Va fer la Becs sospirant i remenant la gropa espasmòdicament. En aquell moment l'Ics abandonava a la

espasmòdicament. En aquell moment l'los abandonava a la turista, la deixava amb la sensació d'haver-se convertit en un formatge de gruiere, estassada i somrient damunt les pedres milenàries. Arribava al costat de la Becs i en veure la Nonell, amb un posat entendrit, suada i sufocada no es va poder aguantar de dir-li: -.Vine m'aca, anirem

poder aguantar de dir-li: -.Vine m'aca, anirem
darrera la muralla, qui sap, potser hi trobarem alguna palla.
Girona va seguir-lo embadalida, disposada i engrescada per
qualsevol partida. La Becs, rebutjada a l'última hora, cercava
consol, i desesperadament cavalcava damunt d'un rajol.

Un núvol, dos núvols, molts de
impressionant s'apropava de
en mica anava cobrint el cel
del Gironès.

núvols. Una gropada
ponent i de mica

-El joc del fica, treu és el més
vell que es juga arreu
-L'los allíçonava amb la veu
entretallada
la Nonell.

Aquesta, amb la mà adolorida no li veia final ni movent-la en espiral. La turista amb les ànsies renovades havia arraconat el seu marit i sense despit li estirava el zoom, llestant-li a intervals l'objectiu i el clik!.

-Ai! compte que aquesta fotografia sortirà correguda! -Va dir l'home negat de suor.

El cel, de sobte es va obrir com per art de cremallera.

Un sortidor incontinent de líquid cremós i inclement acabava de llardofar les faldilles de la Girona Nonell.

Llavors plovia a barrals damunt l'esquena de la Becs que, esbravant-se, d'una esgarrifa feia miques el rajol. La ciutat s'inundava. Era un fet irreversible.

A partir d'aquella tarda, plouria fins el dia del judici final. Tant se val, la Girona Nonell tornava cap a casa més torbada que mai, amb el walkman engegat, canturrejava la seva cançó preferida :

Girona, Girona/Mamona Ideal/Dinosauri monstruós/De vici ancestral

Pedra i terror/Morbo i calor/Al racó més humit/De la catedral.

Girona, Girona/Xupona immortal.

Cadàver pudent/De venes i fluix/De boires viàtiques/D'una patena espinal.

Girona, Girona/Xupona immortal

Girona, Girona/Mamona bestial/
'Escura'm els kikus,

/d'una xuclada
infernall!

CRONIQUES de la CREACIÓ

SATANÀS

TRESOR.

QUEDAR-NE AJAGUT EN AQUELLA CIUTAT SERIA COM ESPERAR QUE TOT EL VERÍ DEL NEU JAG S'ANÉS EXTERIEN ARREU DEL COS TRANSPORTAT PER LA SANG.

CIRCUIT EMOCIONANT I EMPÍPADORAMENT LLEUGER. COMENÇA PER LES CAMES. VA PUIANT, ESTOBANT CADA MEMBRE. SENSE AGRESIVITAT. CADA PENSAMENT. MANCAT DE VIOLENCIA.

MALGRAT TOT, Hauria d'anar esquinçant la roba. UN CADÀVER NET I POLIT RESULTA D'UN EXHIBICIONISME REPUGNANT. PRETENSIONS QUE S'ESTENEN MÉS ENLLA' DE LA MORT.

més i

més,

SEMPRE.

UN COP UN VELL MILIONARI VA
INAUDIBLE, QUE L'AMBICIÓ ÉS
TOT SI ACONSEGÜIXES ELS TEUS
CAR. ARA BÉ, LES ALTRES
MOLT BONA FÍ.

I SI TENIU LA SOLUCIÓ,
AMANIDA AMB UNA BONA
NO M'INTENTEU CONVENCER

POTSER UN DÍA US AIXECA-
UNA A UNA.

I LA COLUMNA TRANSFORMADA EN DOS RUÏNOSOS PIŁARS QUE NO US
SERVIRAN NI PER AIXECAR-VOS DEL TERRA.

CONFÍAR-NE
EL CAMÍ DE
PROPOSITOS
ALTERNA-

EN VEU MOLT BAIXA, QUASI
L'AUTOESTRUCTIÓ. FINS I
ÉS EL PREU A PAGAR. MASSA
TIVES TAMPOC SEMBLEN TENIR

PERQUÈ NO US L'EMPASEU
SALSA?
DE RES.

REU AMB LES COSTELLES TRENCADES.

UN BON PRINCIPI PRESASIA UN MAL FINAL.
UN MAL COMENÇAMENT ÉS LA PENDENT CAP A
UN MAL FINAL.
UN BON FINAL... NO EN CONEX CAP DE FINAL.
EL FINAL:

TAN SOLS UNA DESPERADA NECESSITAT D'INCIDIR SOBRE QUALSEVOL COXA.

BOIG PER LA RESSCA

by Gerard.

No sé si alguna vegada has tingut les coses
clares. De moment no pots queixar-te,
crec. Però m'agradaria saber si
el que fas ara és fruit d'una
acurada i madura premeditació,
o si lo bé ets l'acompanyant més
estimat que la sort ha trobat
mai. També, encara que això
no vull donar-te el gust
de sentir-m'ho dir, em
confon sovint aquest mig somriure paten-
tat per
algun inexpresiu actor del cinema mut. Es un
amagatall pel teu alt grau d'imbecilitat?
De vegades sembles no adonar-te del que
diu
aqueell que et mira sincerament als
ulls, amb humilitat. Humiliants pot
ser,
les teves profundes abstraccions,
vers la singular realitat de bruts, pudent i vells
embolcalls. Mira. Escolta'm un moment. Amb atenció.
T'ho dic amb la mà al cor. No sé si estic despertant

el teu interès, però estàs a
punt de sentir el
que minut darrera
voltar minut em fa
teix i sobre mi ma
meu extravia el
Si no equilibri.
canviar tens intenció de
amb els altres sinó amb mi, em veuré impulsat a
reduir-te a l'expressió d'una matèria morta i en pro
gressiva descomposició. I has de saber que no parlo
per parlar. M'ha costat molt arribar a aquesta deci
sió. Però no em serà gens difícil
execució també tar-la. Tot i sabent que serà
suicidi. el meu propi

paret, Estintolat contra la
barana amb mentre ressegueixo la
des d'aquest vuité pis passejada per la tramuntana,
un incansable curcó xiuxiueja dins el meu cap. Cada
vegada més empipador. Hauré de decidir-me i deixar de beure.

NIT DE DIARREA

AMB "EL LÍDER"

(cap allà al 81-82)

deu hores deu amb Déu
cobrint-se de glòria, avança allà, cobrint també
el camí amb flors de collita pròpia
del seu cor a l'eternitat
del seu cos a l'eternitat

introduint ara a la càmara mortuoria una moneda,
podiem guanyar tots els perdons, massa tard ara
feia força calor per ser l'estiu, però quasi no
me n'adonava perque la majoria d'èssers dormien
amb les botes posades,   rescindint així qualsevol
conveni entre la meva   confusa identitat, i un qualsevol
vol intent d'adaptació.

El món està plè de fàbules
clavaguera i ampollas a
tots nosaltres, mirant
ciutadella, o és potser
desviant els remordiments

triates, llegendes de
mig acabar, i ací,
desde el parc de la
l'escorxador?
cap a noves medecines.

suposo que ja tothom està fora de carrera i un
cigarro no em vindrà malament
que poca vergonya que ets Tom, no sé com pots
dir aquestes coses i mantenir l'apèndix amb una
postura tan prenyadora sense que se't pugin tots
els "recoletos" a la direcció central, central

onació central yeheyécentral

cen cen central, poema visual

m'estimes no? va, ostia cony ja, és que, ..., no ,
no... que no és això et dici... no et posis així
dona, ...ja t'entenc però,...però què dius! ...tu
avui estàs una mica excitada.... encara en tindrà
la culpa...si no tinc un kleenex.. i després deixes
que et follí qualsevol ...! no em miris així, tu
el que passa és que et és una puta i una masturbado-
ra de paralítics..... que sóc una merica?..vols
veure com et parteixo la mandíbula?..... no ploris
nena que se't cauen els sostenidors ... va un peto-
net?..... AAAAAAAAARGHH

COMPRECOMPRESASMORATOMAROTO

AIXÓ ES EL
CONFLEIXE
TROPEJANT

LA VELA D'AMÉ

MICA EN MICA
ELS AMICS OMPLEN
LA CARPA

MICA EN MICA
ELS AMICS OMPLEN
LA CARPA

Camina enmig de pensaments sotmesos a la rutina diaria del viure per viure, ja que desconeix la mort. Les seves cames, llargues i primes, el porten a un silenci que el seu rostre no amaga.

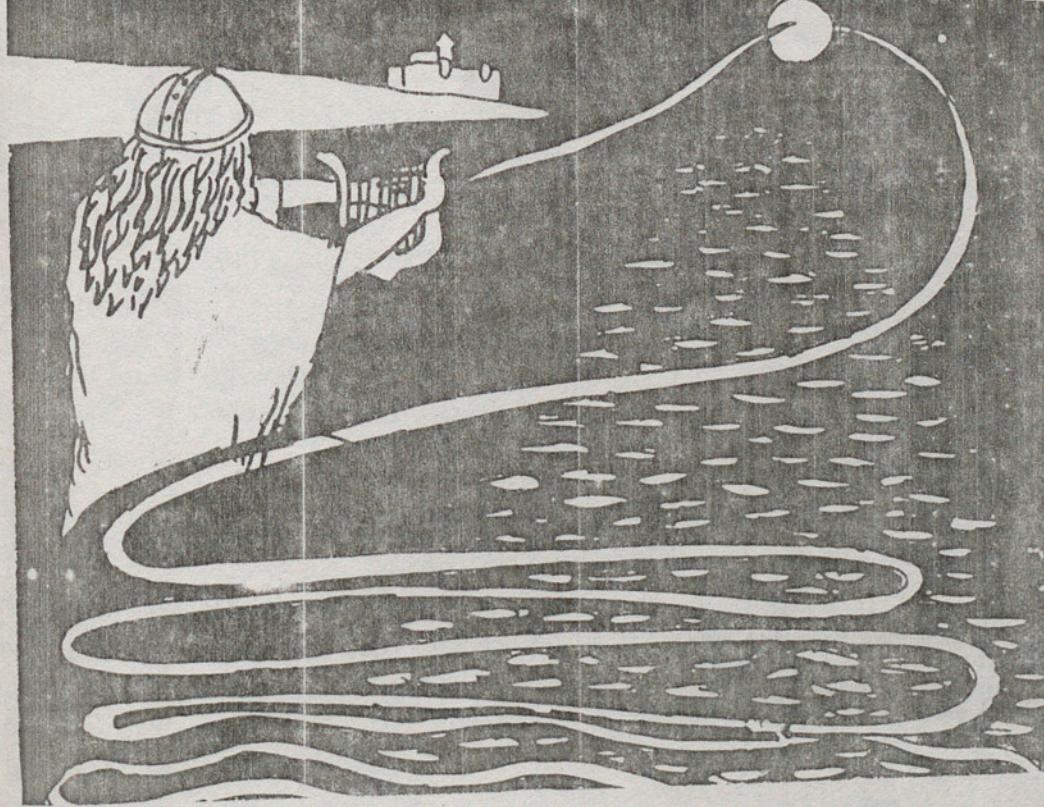
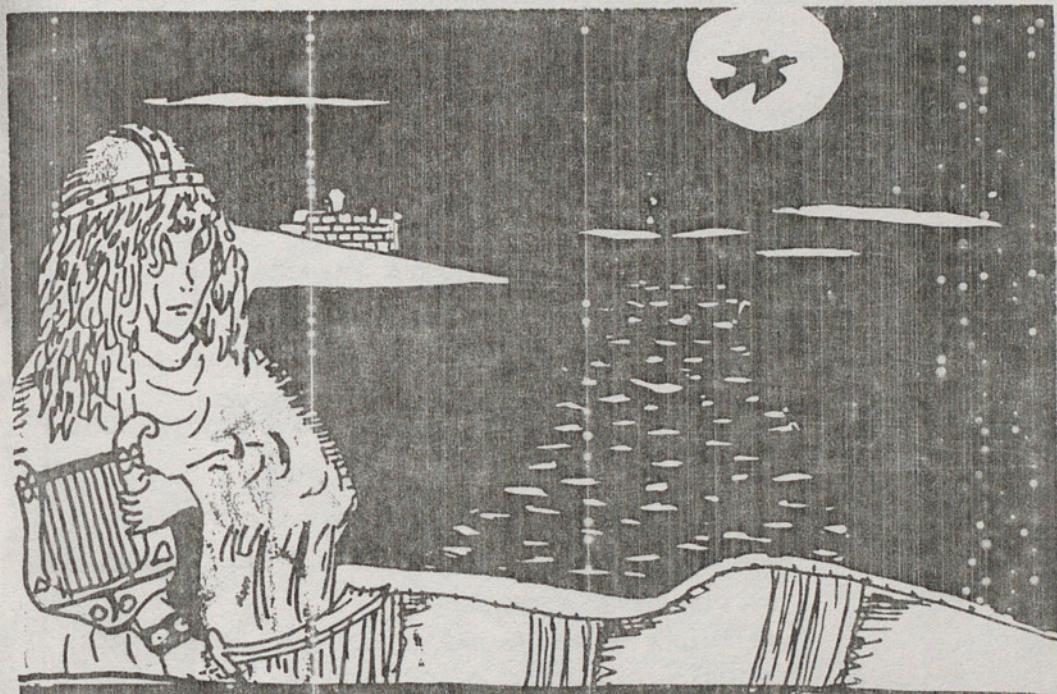
Mata el temps disparant frases sordes al vent, consumint així lentament estones dedicades a res no més inèdit que no morir en ell, com si d'un vici passatger es tractés. No sap de l'existència d'ell, prou que per les petxades que deixa enrera, en un passat on un pas succeeix a l'altre.

Els seus ulls no reflexen diàleg, foscós, perduts en un horitzó prou boirós i desconegut. No parpadeja, però no sap si veu o imagina. La seva ment és la vista i el cor és el pensament, les passes el temps i les mans, cada cop més arrugades, la mort que t'escanya quan penses en ella.

L'horitzó, més fosc que mai sembla, però, apropi. Ara està a l'abast de les mans, de la mort.

Has trobat mai petxades? Allà on acaben hi va haver un dia un horitzó particular, i tot darrera una vida d'un personatge que estava destinat a viure i morir...

...sol.

AQUEST MATÍ HA COMENÇAT MOLT D'HORA .

PRESENTIA ALGUNA COSA QUAN HE VIST LA CARA DE LA NIT AMAGADA SOTA ELS MOBLES I AL FONS DELS CALAIXOS .

ALS RACONS , DARRERA LA PORTA AJUSTADA . CALLADA I QUIETA PERQUE CONFIAVA QUE D'AQUESTA MANERA EL NOU DIA NO S'ADONARIA DE LA SEVA PRESÈNCIA .

COM SI AQUEST MATÍ NO TINGÜÉS RES A VEURE AMB ELS SEUS GERHANS , MORTS CADA COP QUE EL SOL CREUA LA MEITAT DEL CEL .

EM SENTIA MOLEST I , ASSAGUT A TERRA , HE INTENTAT ESPERAR-TE . PERÒ HE ENTÈS QUÉ NO VINDRIES I HE CALCAT ELS MEUS PEUS PER VENIR-TE A TROBAR .

NO HAVIA VOLGUT PASSAR D'ENÇÀ QUE VAS MARXAR .

SÍ , ARA DEU PER TRES ESTIUS . PERÒ , PERQUÈ ?

A QUÈ CONY VE TOT AIXÒ ?

SÉ QUÉ ÉS INÚTIL EL VIATGE , I TU TAMBÉ .

SAPS TAN BÉ COM JO QUE NOMÉS ETS UNA LLOSA .

NOBLE I PESADA PERÒ NOMÉS AIXÒ .

UNA LLOSA BEN TALLADA .

DE BON MARBRE .

HAS BUÍDAT EL PASSAT I ARA M'ESBORRES .

I AHÍ MI DESAPAREIX TOT EL NOSTRE DOLOR .

I JO ET TREPIJO . INMÓBIL , PLENA DE POLS , TAN LLUNY DEL MEU JAC .

NO PENSO TORNAR , NO .

NO PODRÉ TORNAR , NI MAI MÉS PODRÉ PARLAR DE TU .

EM QUEDARÉ SÓL ,

ATRINTXERAT DAVANT LA POSSIBILITAT . ALERTA .

TEMERO'S DEL DÍA QUE ME DE DESCOPRIR

EL TEU AMAGATALL .

EL MEU CAP .

AQUELLA MANERA D'ESPERAR ERA LA TASCA MÉS DOLÇA QUE S'HAVIA PROPOSAT MAI. EL SOL ESTENIA MATALOSSOS i MATALOSSOS, UN AL CANTÓ DE L'ALTR. PREPARAVA LA CITA TAN ESPERADA AMB LA PALIDA i RODONA COMPANYA. EL VENT VA ESCAMPAR TOTS ELS PAPERS, JA ESCRITS, APILOATS DAMUNT LA TAUQA AL CANTÓ DE LA FINESTRA. ES VA AIXECAR, VA BAIXAR LA PERSIANA MASSEGADA i ENVEGLIDA, i VA RECOLLIR ELS BLANCS VENCUTS. ENTERRATS AL FONS D'UN CALAIX. LES BROQUES VISITÀVEN UN COP MÉS, LENTES i CURIOSSES ENCARA, LA PERIFÈRIA DEL TEMPS. AMB EL PUNY FERMAMENT TANCAT, VA SENTIR COM ELS PRIMERS TRONS ANUNCIÀVEN QUE LA PASSIÓ S'HAVIA ENGEGAT MOLT MÉS AMUNT DELS TEULATS.

LES PRIMERES GOTES VAN MULLAR-LA AL CLATELL QUAN, AMB EL CAP COT, ATRAVESSAVA EL CARRER EN DIRECCIÓ AL PORTAL. ALLÍCONAVA EL SEU COR MENTRE PUJAVA L'ESCALA, i HAVIA PERDUT EL CAP SENSE SABER-HO, QUAN VA ARRIBAR A DALT.

LA VA VEURE, VA OBRIR LA MA i TOT EL GRAPAT DE DESIG CONTINGUT ELS VA EMPASTIFAR DE CAP A PEUS. COSSOS BRILLANTS. MOVIMENT TRENCATS QUE TENÍEN PODER SOBRE L'INTENSITAT DEL LLAMP. CABELES SUATS QUE ELS FLAGELÀVEN ALS ULLS. PLAER D'ALTA FREQUÈNCIA; EL COLL VA CRUIXIR, COM EL BASTÓ QUAN DESAPAREIX LA COIXERA. ELS ESTELS ENCENIEN ELS LLUMS DE LLURS FARS. ELL ROMANIA A L'OMBRA, JA NO EN VAM SABER RES MÉS. VA PUJAR LA PERSIANA i LA CÍRCULAR CONSPIRADORA VA DIBUIXAR SOBRE ELS SEUS BRAÇOS ENLAIRATS, SOBRE ELS SEUS PITS CLARS, UN FIL DE SATISFACCIÓ QUE ENHARCABA EL MELÍC i S'ENTRETENIA ENTRE LES CIUXES i A LES CADERES. HAVIA DE GUARDAR EL SECRET SOTA LA SEDA i EL COTO. VA DESCONFiar DE LES BRAGUES. VA ABANDONAR-LES. LA PORTA DEL TRAMVIA L'ESPERAVA. OBERTA. PEUS DESCALZOS SALTÀVEN D'UN ESSLAÒ AL CINQUÈ SEGÜENT. SORRIENT. LA NIT ERA PLATEJADA QUAN ES VA ALLUNYAR. LA PORTA JA ERA TANCADA.

Nota: a les habituals gironines que volen però no sosem.

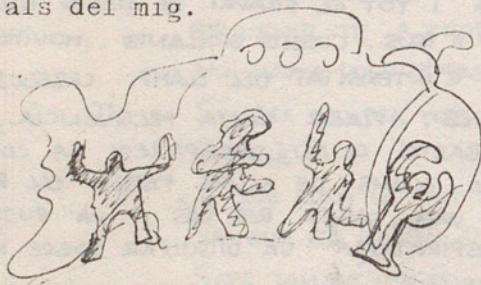

* KONTAKTES *

by Qüysmon

- Zerbaitegatik larru-jotzea ez dela iadanik arteko bakatua kamera Kodak kamera Nikon.
- Espermicida en spray en atur estaria disposat a oferir-se com ambientador o matanosques. criticar i fotre a parir
- L'últim de la fila contactaria amb algú de la primera pèr

als del mig.

- S'ofereix autòmata per fer d'estàtua. Especialista en positures de granit i marbre. Carrer de la Roca. Girona.

- Iogui especialitzat en Kaka-Ioga ensenya a defecar a l'inrevés, caps avall, per assolir un bon karma. Classes particulars i en grups.

- Agència d'evasions. Seguiment de fugues de divises i fugues radioactives. Preu a convenir.

- Centpeus femella vend mitxes i pantys a preu de saldo.

Sense tares.

- Poll desesperat necessita contactar amb pèl de pubis. He estat a punt de suicidarm-me doncs fins ara vivia en un pèl de peca de vella.

- Abella mascle s'ofereix tota la temporada de primavera com semental. Especialitzada en còpules amb roses, clavells, lliris i bonsais, amb parada nupcial prèvia, si s'escau.

- Atleta minusvàlid li encanta muntar una cursa popular de cadires de rodes amb side-car. Truqueu al telèfon del GEiEG 4 a 6, que és quan estic entrenant.

- Vull aprendre anatomia femenina pel sistema Braille, però no trobo cap acadèmia per matricular-me. Deixeu informació a la redacció de "Hi ha molt de morro".

- Punt G li agradaria currar a Punt Diari, per fotre una mica de marxa a la redacció.

ESTOY BORRACHO

de MORCILLO EL BELLACO: i LOS RÍTMICOS
INSURRECCIÓN |

de EL ÚLTIMO DE LA FILA
ENREDADO EN LA CALLE

d' AURELIO Y LOS VAGABUNDOS
JUEGOS DE LLUVIA

de FURNISHING AMENAZAS

de LA DAMA SE ESCONDE
ELLA ES DEMOLEODORA

de FARMACIA DE GUARDIA
MÁS DE 100 LOBOS

NO VOY A PENSAR MÁS

de MORCILLO EL BELLACOR Y LOS RITMICOS
QUE EL SOL TE DE
des PISTONES
EL CAPOTILLO
YACENTES.

HITS

10

